

Omberg, Vättern Sverige 14-17 juli 2016

Workshop for reconnecting with the power of life. Med Marko Pogacnik.

Omberg resar sig upp ur det flata Östgötska landskapet, som ett ovalt heligt och mystiskt berg av granit mellan den stora Vätterns djupa vatten och Tåkerns grunda vatten och rika fågelliv.

Där finns platser där Jorden träder fram i sin totalitet, det är heliga platser, Omberg är en sån plats.

Omberg visade sig med sin mystik redan den första morgonen. När vi kommer upp på berget ligger det helt insvept i dimslöjor. Men vi startade egentligen på en plats nedanför berget där man har hittat rester av en 5000 år gammal påbyggnad, en ceremoniplats. Här, med djup kontakt, ger vi en stor pärla till hela berget och vi tar emot en "nyckel".

Väl uppe på berget kommer vi också i kontakt med den djupa Vättern, som ett berg av vatten uppochned. Och en av jättarna från Tiveden har kastat en jättesten hit, Pers sten. Vi har kontakt med stenen. Mineral /kristaller i stenen är i ständig rörelse och dess medvetande är egentligen mycket större än stenen ser ut.

Vi kommer till Alverums Udde helt nere vid Vätterns vatten. Här finns kontakt med Vätterns djup, med delfiner och drakar. Vi gör här en förbindelseritual mellan Vättern och Omberg.

Vi besöker den nordligaste delen av berget, Ommas borg och sedan nedanför den sydligaste delen där Alvastra Klosteruin befinner sig. Här ser vi också en stor ask med två uthuggna stenar på var sin sida. Vi kontakter asken.

När vi ska gå upp på Hjässan, som toppen av berget heter, går vi inte turisttigen, men vi går runt längs den gamla borgmuren, som att vi går genom "atlaskotan" och vidare längs sidan av "kraniet". Marko hade tidigare sett att hela "kraniet" var insvept i ett nät som hållit fast och här fanns en plats att arbeta med detta. Vi ber också om en nyckel. När vi arbetar som grupp gör vi det som en fraktal av hela mänskligheten. Det finns ett tema här kring att mänskligheten i en lång period har varit avbruten från naturens egentliga väsen, svarande till reptilhjärnan.

På Hjässan efter varseblivningar här ställer vi oss på tre koncentriska cirklar och tonar tills det fasthållna släpper helt och allting dansar. Djupt nere på sjönivå finns väsen som förbereder "det nya Jerusalem"/ den nya Jorden.

Omberg är som arketyper för människan, är en spegel av människan.

Vid Borggården, mitten av bergsområdet, möter vi de djupa drakkräftorna som är ursprungskrafter, livskrafter. Vi arbetar här med att föra tillbaka till drakarna "the ring of power". På en nivå är drakarna också Gaia's änglar, och det går även att få kontakt med deras änglanärvaro. Detta område av Omberg svarar till den nedre delen av hjärtcentrat, som har förbindelse till elementarvärlden.

Vid den nordliga delen av Omberg, Ommas borg som svarar till svanskotan, gör vi en förbindelseritual och förbinder de olika delar av Omberg.

Människans hjärtcenter är ett större system, som en hel galax som ännu inte är aktiverat, bara hjärtchakrat är något aktiverat. Marko upplever att hjärtområdet här,

Alvastra/främre hjärtat, Stocklycke/ bakre hjärtat, som stora armar famnar och lyfter upp lite ur det fysiska.

Omberg är "big grandmother", skapare, och vi har Vättern med yangkvalité på västsidan av berget och Tåkern i öster med yinkvalité.

Vi kommer också in i temat kring healing av det maskulina, också det maskulina i kvinnan.

Omberg har en oval form i landskapet, och när vi stod uppe vid Stocklycke talade Marko om att det liknar formen av Manhattan.

Medan vi kommer djupare in i hela detta landskapet, visar det sig också vilken roll detta området spelar i det större landskapet. Från djupet av Vättern går en energiström upp genom Omberg och vidare österut till Gotland och därifrån till Balticum och vidare till den Ryska slätten. Så att Vättern/Omberg representerar det bakre hjärtat, Gotland hjärtcentrum och Balticum det främre hjärtat varifrån det strömmar vidare utåt.

Det är söndag och vi befinner oss vid den stora asken, Yggdrasil, vid Alvastra Klosterruin, området som representerar den främre delen av hjärtat. Här vill vi göra de avslutande ritualer, våran grupp som en fraktal av hela mänskligheten.

Först gör vi en förbindelseritual för hela Ombergsområdet. Djupet under våra fötter representerar Vättern och Tåkern och vi gör förbindelse upp till svanskotan/Ommas Borg och vidare upp till slutet av bröstbenet/det elementara hjärtat/ Borggården. Sen går det vidare till baksidan av kroppen, baksidan av elementara hjärtat/Pers sten och vidare till ingången till skallen/reptilhjärnan/vid blix-eken och vidare därifrån till Hjässan. Härifrån som en båga fram och ned till hjärtcentret/ravinen vid Stocklycke/sydspetsen av berget/Alvastra.

Vi gör nästa ritual för energiströmmen härifrån till Balticum och Ryska slätten. Det blir som en konstellation, där en grupp representerar Vättern/Omberg, det bakre hjärtat, och en grupp representerar Gotland, Hjärtcentrum, och sista gruppen representerar de tre Baltiska länderna, det främre hjärtat med

utströmning av energier ut över den Ryska slätten. Vi ställer oss här med god avstånd mellan grupperna och stämmer in oss gruppvis till de landskap vi representerar. De 2 första grupperna står på cirkel och den Baltiska gruppen står på halvbåga. Sen startar vi en rörelse från Vättern/Omberg, en person löper till Gotlandsgruppen, och en person från Gotlandsgruppen löper till Baltiska gruppen och vidare löper en person från Baltiska gruppen till Omberggruppen. Det fortsätter så tills alla är tillbaka i den grupp där de började. Det blir väldigt starkt i energierna under denna ritual.

Vi har lunch och plötslig syns i molnformationen en klar form av hela Norden, man ser tydligt Finland, Östersjön, Sverige och Norge, ja även Danmark är med.

Vi gör sen en ritual för förnyelse av det maskulina och förbinder med det feminina. Och därefter gör vi en gruppritual för att det nya maskulina kan manifesteras i världen, där en person åt gången, hållande det nya maskulina, går genom hela världen. Alla får välja ett land att representera och vi ser till att det blir länder från alla kontinenter. Vi

ställer upp parvis på en lång rad och med armarna helt utsträckt horisontellt så vi bilder portar som kan öppnas och stängas. En person startar, hållande det nya maskulina, och står först en stund framför den stängda porten, som vid invigningsritual, och porten öppnas, träder genom, och porten stängs igen bakom. Således går varje person genom alla länder, genom hela världen.

Vi gör en sista ritual för att så fröet till nya Livets Träd, ett nytt Yggdrasil. Ja, vi står här vid den stora asken. Vi står på cirkel med höger hand framför format som en liten skål. En person börjar och tar emot ett helt nytt Livets Träd frö med ve hand uppe bakom höger skuldra - och lägger fröet i handskålen på den person som står till vänster. Sen tar denna person emot ett frö bakom sin skuldra och lägger i nästa persons handskål, och så går det runt hela cirkeln. Avslutningsvis håller vi varandras händer, ett stort träd och håller detta nya livets träd - stammen, rötter, krona.

vid pennan Helle Helborg

Några upplevelser från Omberg som tydligt och kraftfullt lever hos mig

När vi stod i en ring och tonade uppe på Ombergs hjässa hörde jag ganska snart ett ljud som verkade svara oss. Det lät ungefär som ett mäktigt klockspel; inte riktigt så, men nästan. Ljudet kom från bergets allra innersta kärna, från det innersta av dess hjärta. Jag ville att alla skulle bli tysta så att vi kunde höra detta ljud, men när vi var klara med vår toning upphörde också "klockspelet".

Omberg är kanske inte så stort rent "fysiskt", men jag kunde se att det har en mycket större gestalt. Berget sträcker sig djupt ner i marken och når också mycket högre upp mot himlen än vad det verkar vid ett första påseende. Detta förstod människor i forntiden. Det gäller för oss att försöka återskapa detta intryck så att vi igen förstår Ombergs "helighet" och betydelsen för landskapet, människorna och djuren i omgivningen.

När vi gjorde en övning vid Alvastra kloster, vid bergets södra ända, kände jag att Omberg hade en stark påverkan som verkade särskilt åt öster. Jag kände hur denna påverkan verkade över Östergötland, gick tvärs över Östersjön, vidare genom Baltikum och den Ryska plattformen ända bort till moderfloden Volga. Jag såg tydligt flodens meandrar och kände att det fanns ett "utbyte" ända hit bort.

Från Omberg spred sig något gulaktigt, något ockrafärgat. Det är en del av bergets helighet som så många människor har svårt att uppfatta. Det är också en stor skillnad mellan att studera något ensam eller i grupp. Jo, det går att uppleva väldigt mycket ensam, men en grupp med medvetna människor gör intrycken mycket starkare och mångfaldigare.

Jan Swantesson